

ALEV ALATLI'NIN ROMANLARINDA GELECEK KAYGISI* –BUGÜNDE YARINA TÜRKİYE–

KURUKAFA, Vedat**-ÜNSAL, Kubilay***
TÜRKİYE/ТУРЦИЯ

ÖZET

Ortak değerlerin ve ortak dilin kaybolması sonucu ortaya çıkan, toplumu ayırmaya ve nihayet parçalanmaya götüren bir hastalık, **toplumsal afazi**¹ veya diğer adıyla **celbedilmiş afazi**,² Alev Alatlının romanlarında sıklıkla dile getirdiği bir konudur. Sadece günümüz Türkiye'sinde değil, özellikle ülkemizin bulunduğu coğrafyada ağırlıklı olmak üzere tüm dünyada hızla yayılan bu hastalığın etkisinde kalan, taklit ve tekrardan ibaret bir hayat süren, yeni bir şey yaratmayı ya da üretmeyi düşünemeyen insan tipi, roman kurgusu içerisinde ele alınmaktadır.

Romanlarda bilinmeyen gelecek kaygısı, özellikle kültürel bozulma ve yaşamın sürdürülebilirliği, toplumun genelinden farklı düşündükleri için yalnız kalan ve dışlanan ama, sonuna kadar mücadelelerini sürdüren kadın kahramanları aracılığıyla dile getirilir. Kahramanların tek başlarına oluşu, ülkede meydana gelen kültürel, ekonomik, politik ve sosyal sorunların oluşturduğu toplumsal kaos, yazarı kahramanları aracılığı ile mevcut gidişatın tespitine, var olan sıkıntıların gelecekte meydana getirebileceği özden kopuşa, parçalanma ve yıkılışa duyulan kaygılara karşı çözüm arayışına götürür.

Alev Alatlının, **Schrödinger'in Kedisi**, Gogol'un İzinde, **Or'da Kimse Var mı?** adlı romanlarında, hem dünyamızı hem de ülke olarak bizi yakından ilgilendiren güncel sorunları ve bu sorunların bize olan etkisini tarihsel, güncel ve fütüristik bir perspektif içinde, kurtuluşu kendi özgün varlığımıza bağlı olmak koşuluyla mümkün gösterir.

Anahtar Kelimeler: Afazi, yıkılış, teklük ve tecrid, kaos, özden kopuş, parçalanma, kurtuluş.

* Alatlın, Alev, (2005) **Schrödinger'in Kedisi-I. Kitap Kâbus**, Everest Yayınları, 16. Basım, İstanbul, Alatlın, Alev (2001) **Schrödinger'in Kedisi-II. Kitap Rüya**, Alfa Yayınları, 5. Basım, İstanbul. Bundan sonra alıntılar metin içinde sayfa sayısı olarak verilecektir.

** Yrd. Doç. Dr., Muğla Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi Muğla/TÜRKİYE.

*** Araş. Gör., Muğla Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Araştırma Görevlisi Muğla/TÜRKİYE. e-posta: kubikubikubi@hotmail.com

¹ **Toplumsal afazi:** Beyinde oluşan bir hasar sonucu sözlü ve yazılı iletişim fonksiyonlarında ortaya çıkan kayıp... Lisan ve algılama yetisinin kaybı.

² **Celbedilmiş afazi (induçet abhasia):** Bedensel bir aksaklık sonucu olmayan, insan yapımı yapay afazi.

I

Alev Alatlı, çağdaş yazınımızın entelektüel-tezli romancılarımızdandır. Yazarın günümüz Türkiye'si'nin güncel sorunlarını çözüm yollarıyla birlikte dikkate sunarak yazmış olduğu **Schrödinger'in Kedisi** adlı romanını, bu denemede, geleneksel roman inceleme yöntemine mümkün olduğu kadar bağlı kalarak çözümlenmeye çalıştık.

2020'li yıllarda, Yeni Dünya Düzeni Tarikatı, tüm dünyada iktidar sahibidir ve gücünü hızla yükseltmektedir. Tarikatın başında “Yüce Pir” vardır ve tarikatın amacı, “Son hakikat” olarak adlandırdıkları dünya görüşlerini, kendilerine tâbi olmuş insanlarla birlikte tüm dünyaya yayma çabasıdır.” Son Hakikat” bütün dünya halklarını; tek bir dünya, tek bir devlet, tek bir bayrak altında toplamayı amaç edinen post modern bir faşizm yönetimidir.

“Gezegensemizi sıkıca koordine edilmiş; küçük, seçkin ve uluslar ötesi bankerlerden ve sanayicilerden oluşmuş, entelijensiya destekli bir oligarşinin eline teslim etmek, Avrupa Birliği'nin Avrupa kıtası için yaptığını gezegenin bütünü için yapmak ve dünya devleti kurmak istiyorlar.” (Rüya, 283)

Bu yönetime boyun eğmek istemeyen dünya halkları genleri yok edilerek biyolojik bir soykırımla karşı karşıya kalacaklardır. “Kutsal Koalisyon (Yeni Dünya Düzeni)”un karşısındaki en önemli engel, kendilerine “Onarımcılar” adını veren bir grup insandır. ”Kutsal Koalisyon”un dışında kalarak gezegenimizde hayatlarını sürdürebileceklerine inanan bu insanlar, yeraltında kurdukları “mucizeler diyarı” ile kendileriyle hemfikir olan insanları bir araya toplayarak “Yeni Dünya Düzeni”ne karşı mücadele etmektedirler. Roman bu iki karşı grubun, güçlü ile güçsüz, zalim ile mazlum, “bozucular” ve “onarımıcılar” arasındaki temel çatışmalar üzerine kurulmuştur.

Yeni Dünya Düzeni Tarikatı, “Son Hakikat”ın kesin zaferini sağlayabilmek için *öldürücü olmayan silahlar* kullanırlar. Ekonomik güçlerini, kontrolleri altındaki “bağımsız” medyayı kullanarak insanları kendi kültürlerinden kendi değerlerinden uzaklaştırıp, bireyden topluma kadar uzanan afazi salgını yaratırlar. Bireyin algılama bozukluğu ve kültürel yabancılaşmasını sağlamakta kullandıkları sloganları *özgürlük*, *zenginlik* kavramları ile ait oldukları toplumdan soyutlamakta, bilinçsizleştirmektedirler. Sloganları özgürlük olmasına rağmen, insanları kendisine tâbi kılmaya zorlayan bir yönetim...

“...İnsanın insana egemen olduğundan beri ilk kez, karşısında özgürlüğün bile işe yaramadığı bir egemenlik sistemi oturtular. Tersine, sistem bütün kozlarını özgürlük üzerine oynuyor. En büyük buluşu da bu zaten. Her türlü eleştiri yararına oluyor. Her türlü yergi, yılış yılış hoş görüsünün yarattığı yanılşamayı güçlendiriyor. Size kibarca boyun eğdiriyor. Her şey serbest. ...İtaatsizlik bile bir itaat biçimi haline geldi.” (Rüya, 314)

Dünya uluslarındaki değişimi sağlamak için başlıca hedefleri; dil, din, ulus ve kültürel değerleri ortadan kaldırmaktır. Bu hedef doğrultusunda yaptıkları

çalışmalardan Türkiye Cumhuriyeti de nasibini almıştır. Yeni Dünya Düzeni'nin askerî kolu olan Psikolojik Savaş Ünitesi, uzun yıllar sürecek olan bir projeyi, "Türkiyeli mağdurları moronlaştırma" çalışmalarını başlatmıştır. Bu çalışmalar doğrultusunda en önemli hedefleri Türk milletinin bağlayıcı unsurları olan dil, din, aile ve kültür gibi kavramları ortadan kaldırmaktır. Bireyi ailesinden milletinden ve içinde bulunduğu toplum ile ortak değerlerinden ayıştırmak, *biz* kimliğinden uzaklaştırıp, *ben* kimliğini ön plana çıkararak ele geçirmektir. "Kültür değişimi direnç gösterir, gelişmeyi engeller." "Kültür ...bireylerin içine 'Yeni'nin korkusunu salan bir firavundur, tirandır! Dünyamızda değişimi sağlayan faktör (kültürel) yabancılaştırma, sıçramadır." (Kâbus, 14)

"Aileleri parçalayacaksınız ki, birey yaşama şansı bulsun. Bakın sülale ve ailelerde hiç istenmeyen bir vericilik vardır. İnsanlar kendilerini diğerlerinin esenliği için feda etmeye şartlandırılmışlardır..." (Kâbus, 160).

"İngilizce konuşan oligarşik federasyon... Orta Doğu Teknik Üniversitesi hangi tarihte kurulmuştu? Marmara İngilizce İktisat? Diğerleri? NTV'nin İngilizce başlıklar attığını hatırlıyorum, life style, high fashion vs. Sonra dergi isimleri, futbol maçlarındaki bez afişler İngilizceydi..." (Rüya, 301).

Bireyin ait olduğu kültürden koparılmak için, onun ait olduğu kültürün ortak değerlerine yabancılaştırılmasıdır. Böylece kişi celbedilmiş afaziye sürüklenir. Bireysel afazi, zamanla toplumsal afaziye dönüşür ve ülke birbirlerinden tamamen bağımsız hiçbir ortak değerleri olmayan kişiler topluluğundan ibaret kalır.

Onarımcılar ise bu psikolojik savaşın karşısında durup, kaybedilmiş değerleri bir arada toplayarak *biz* kimliğini tekrar ortaya çıkarmaya, "onarmaya" çalışmaktadırlar. Bunun için her ulusun bireylerini bir arada tutacak, ortak çağrışım değerleri olan kültürel değerleri bir araya getirirler. Türkiye için bu ortak değerler *turnalar, dağlar ve seher yıldızıdır*, Onarımcılar, kendi yaşam biçiminden başkasına boyun eğmeyen vakur turnaları örnek alarak, seher yıldızını rehber edinip, dağlara çıkarlar. "Dağa çıkmak" ifadesi, eski Türk kültürü ve töresince başkaldırı anlamı taşımaktadır. Onarımcılar bu başkaldırıları yeraltında kurdukları *Mucizeler Diyarı'nda* yönlendirmektedirler. Akıl, ahlak, adalet ve adap... Bu dört temel kavrama büyük bir aşk ile bağlı kalarak mücadele etmektedirler. *Onarımcılar* mücadelelerini, kendilerine *bilimi* yol gösterici, *yeni kızıl elma* olarak alırlar ve yeni nesillerini, çocuklarını, gençlerini yetiştirerek bu yeraltındaki *Ergenekon'da* çoğalmaya çalışırlar.

"...yeni Kızıl Elma'nın "bilgi" olduğu açıktı da, nereden başlayacaktık? Dünyayı öğrenmeye ulusumuzu çözümlemekten başladık..." (Rüya, 393)

Onarımcıların en önemli hedefi gençleri afaziden uzak tutmak, onları evrensel bilince yönlendirmek ve bu şekilde Yeni Dünya Düzeni'ni alt etmektir.

Yeryüzünün emniyet subabı, ulusal kimliğin kodlarını korumak, ulusal kimlikten uzaklaşmamak, afaziye sürüklenmemektir.

“*Ey Türk gençliği! Birinci vazifen afaziden kurtulmaktır!*” (Rüya, 408)

II

Roman kahramanı İmre Kadızade’de, aile bireyleri ile birlikte farkına varamadıkları bu psikolojik savaşın kurbanı olan ailesinin ve ülkesinin adım adım sürüklendikleri yok oluşa tanık olmuş bir mağdurdur. Kutsal Koalisyon’un İslâhanelerinden birisinde yargılanmaktadır. Suçu; kendisine bir dünya kurmasını engellemek suretiyle yeğeni Devrim Kuran’ın intiharına yardımcı olmaktır. İmre Kadızade’nin yargılanma süreci ve mahkemedeki savunması romana göre geçmiş Türkiye’nin yani, günümüz Türkiye’sinin, bir bireyin gözüyle ailesinde ve yakın çevresinde meydana gelen değişimlerle aktarılmaktadır. İmre, âdeta geçmişiyile hesaplaşarak başlangıçta algılamadığı, sonradan farkına vardığı, ülkeyi yok edişe sürükleyen değişimleri, toplumun en küçük birimi olan kendi ailesi ve yakın çevresi etrafında, Türkiye üzerinde oynanan oyunları anlatır. Burada karşımıza çıkan ikinci bir çatışma da İmre Kadızade’nin kendisi ile olan ve aile bireylerinin bir birleriyle olan çatışmalarıdır. Küçük bir alanda meydana gelen bu çatışmalar, geniş bir çerçeveden bakılacak olursa tüm bir ülkeyi yok oluşa sürükleyen, ortak değerleri bitiren süreci gözler önüne serer. Romanda anlatılan bu süreç günümüz Türkiye’sinin içinde bulunduğu temel sıkıntıları ele almaktadır.

Romanda dikkati çeken bir unsur, roman kişilerinin temsil ettikleri değerlerdir. Bu değerler günümüz Türkiye’sindeki farklı görüşleri temsil eder. Kişilerin yaşam tarzları, dünya görüşleri ve eylemleri, romandaki çatışmalarıyla bu değerlerin yansıtıcı niteliğindedirler.

İntihar eden ve ölümünden sorumlu tutulan İmre’nin yeğeni Devrim Kuran, Türkiye’deki çöküşün temsilcisidir. Adım adım yok oluşa sürüklenen genç kız, günümüz Türkiye’sidir.” *Şimdi artık ıslah olmak amacıyla sığındığım ıslahhanenizde yeğenim Devrim’in münferit bir vaka değil, ülkenin küçük bir modeli olduğunu görebiliyorum! Ama o yıllarda ben de geçiştirmeyi seçmiştim. ...o yıllarda dilimize pelesenk ettiğimiz bir kaçış vardı ‘konuşuyor işte!’ söylenenlerden asla etkilenmemeye niyetli olduğumuzda bunun arkasına sığınırız : “konuşuyor işte!” karşı tarafın ahmak olduğunu, boş konuştuğunu ima ederdi bu söylem...”* (Kâbus, 259)

Devrim bir genç kız olarak var olan düzene karşı isyan hâindedir. Ailesi ile çatışmakta, ebeveynlerinin arasındaki gerilimlerden kaçmanın kurtuluşunu uyuşturucuda bulmaktadır. Bu uyuşturucu, körpe bedenini yavaş yavaş zehirlerken, bir yandan ruhsal çöküşünü hazırlamakta, diğer yandan, bedenini kendisine ait görmekten uzaklaştırmaktadır. Devrim’in vücudunu saran bu zehirin Türk gençliğini yavaş yavaş saran afaziden hiçbir farkı yoktur. İçten içe sona sürüklenen Türkiye, kendi kültürel değerlerine yabancılaşmaya

başlamakta, bedenini yabancı sermayelere pazarlamakta, kendi kendini zehirlemekte ve hazin sonunu hazırlamaktadır. Türkiye'nin bütünleşmeye çalıştığı gelişmiş medeniyetlere karşı sunduğu fidyeye, Devrim'in verdiği masumiyet ile eş değerdir.

“Bir zamanlar Revolucion isimli küçük bir kız yaşamış. Revolucion!, evvelin zamanın içinde olduğunu bilmezmiş. Bu sebeple geceleri kovalayan gündüzlerden birinde isyan ile büyüklere başvurmuş. Onlardan iradesini tescil edip uygun bir fidyeye biçmelerini istemiş. Takdir edecekleri azad akçesini ödeyecek, kendisini anasına bağlayan zincirden kurtulacaktı. Büyüklere toplanmışlar, Allah'ın İblis'e bile fırsat verdiği bir âlemde bile engellemek bize düşmez deyip, Revolucion'un dileğini kabul etmişler. Özgürlüğün bedeli masumiyettir. Ver masumiyetini, al özgürlüğünü demişler. Ama hakkında bilgi sahibi olmadığın şeylerin ardına düşmeden iyi düşün. Masumiyetini yitirenin dili lal olur. Kanıtladığın dünyaya uymaz, dünyaya uyanı sen kanıtlayamazsın.” (Kâbus, 42)

Ailenin en büyük ferdi, Devrim'in dedesi Osman Kuran, geleneği temsil etmektedir. Her ne kadar bağnaz düşünceleri olsa da, aileyi bir arada tutan ortak değer Osman Kuran'dır. Osman Kuran, kendi çocukları yeğenleri ve torunları ile taban tabana zıt kişiliği ve görüşleri ile çatışma hâlinindedir. Yine de torunlarından Toprak Kuran, dedesine yakın denilebilecek görüşe sahiptir ve İslami düzenle kurulup yönetilecek bir ülke için mücadele etmektedir. Dedesinin ölümüne de Toprak sebep olmuştur. Toprak'ın temsil ettiği aşırı İslamcı siyasi görüş, günümüz Türkiye'sinde de var olan iyi örgütlenmiş yeraltı cemaat gruplarını yansıtmaktadır. Kendisini adadığı şeyhine her şeyiyle bağlı olan bu genç, ailesiyle ve Türkiye'nin laik kurumları ile çatışma hâlinindedir. Aile içinde huzursuzluğa ve karmaşaya neden olmakta, kendi inançları doğrultusunda hareket etmektedir. Sonuçta dış güçlerin etkisiyle gücünü yitirip parçalanmış ülkede, kendi devletçiklerini kurmaya nail olmuş bir grubun üyesidir. Temsil ettiği değer, parçalanmadır.

Bekir Kuran, Osman Kuran'ın oğlu, Devrim, Ekim ve Toprak'ın babasıdır. Babasının otoriterliğinden başlangıçta nasibini almış, baskı altında bir çocukluk ve gençlik geçirdikten sonra, kendi işini kurup kendi yaşam mücadelesini yürütmektedir. Severe evlenmediği, akraba evliliği yaptığı karısı Müjgan'ı aldatmakta, çocuklarını sevmesine rağmen, kendisine oluşturduğu farklı bir dünyası vardır. Bekir kendi içinde, bastırılmış gençliğinin bunalımlarını kurtulamamıştır ve hem kendisiyle hem de ailesi ile çatışma hâlinindedir. Mutsuz bir evlilik ve çocuklarını içine düşükleri bataklıklardan kurtaramamanın verdiği ızdırabı yaşamaktadır. Temsil ettiği değer; kırsaldan, yoksulluktan gelerek toplumda söz sahibi olmaya, kendisine yer edinmeye çalışan, boşluğa düşmüş ara nesildir.

Ekim Kuran, kardeşleri gibi mutsuz bir aile içerisinde, kendi kimliğini bulma mücadelesine girmiş, diğer kardeşlerine göre daha bastırılmış bir kişiliğe sahip,

arayış içerisinde bir kızdır. Onun çatışması yine ailesi ile kendi iç dünyası arasındadır. Kendisine iç huzur sağlayacak arayışlara girmiş, kendi öz kimliğini terk edip din değiştirerek Katolik Hristiyan olmuştur. Temsil ettiği değer teslimiyettir.

Müjgan, Bekir'in hanımı, ideal bir öğretmen, kendi ayaklarının üzerinde durmaya çalışan bir kadındır. Kocasından tarafından aldatılmanın ve gözünün önünde çocuklarının yok oluşunun acısını yaşamaktadır. Temsil ettiği değer çaresizliktir.

Kişiler	Osman	Bekir	Müjgan	Devrim	Ekim	Toprak	Adsız
Akrabalık	Dede	Oğul	Gelin	Torun	Torun	Torun	Arche Type
Temsil ettiği değer	Gelenek Yıkılış Osmanlı Devleti	Boşluk Ara nesil	Çaresizlik	Masumiyet Türkiye	Teslimiyet Yeni Dünya Düzeni'nde kayboluş	Ayrılıksı Ayrı bir din devleti	Umut Yeniden var oluş
Sonuç	Yıkılış	Arayış	Teklik ve Tecrid	Kaos ve Yokluk	Özden Kopuş	Parçalanma	Kurtuluş

İmre Kadızade, yeğeni Devrim Kuran'ın ölümünden çok etkilenmiştir. Aile bireylerinin dağılımını ve ailesinin çöküşünün ızdırabını yaşamış (bu ölüm ve çöküş aynı zamanda, ülkenin de yok oluşunu temsil eden bir ölümdür.) kendisi ile bir iç hesaplaşmaya, çatışmaya düşmüş ve yaşadığı hayal kırıklıklarının neticesinde tam bir teslimiyetle Yeni Dünya Düzeni'ne katılmak istemektedir.”

Birbirlerine gerek tarih, coğrafya, gerekse kültürleri itibariyle yabancı 'ben'lerin buluştukları Kutsal Koalisyon'un Tekleşmiş Varoluş, Tekleşmiş Dünya olduğunun bilincindeyim...

Kurtuluşun her şeyin tek bir bilinç, herkesin tek bir ben'den ibaret olduğunu mutlak bilince ulaşabilenlerin olacağını biliyorum...

Kutsal Koalisyon'un siz vasıllarından, beni ıslah etmenizi, beni modernizm artığı yerel duyarlılıklarından kurtarmanızı talep ediyorum...

Hakir benliğim bir dünya, bir devlet, bir bayrak şiarına adanmıştır. Her türlü dinî ve kültürel takıttan uzak,, özgür bir "yeni dünya" vatandaşı olarak yeniden yaratılmayı talep ediyorum.

Ben yeni bir dil, yeni bir din, yeni bir kimlik istiyorum.” (Kâbus, 699)

III

İmre Kadızade, mahkeme süreci boyunca *onarımcılar* tarafından izlenir ve teslimiyeti kabul edişinin hemen ardından yeraltındaki *Ergenokon'a* kaçırılır.

Burada *onarımcılar* ile tanışan İmre Kadızade, onların Kutsal Savaşı'nı, var oluşlarını koruma mücadelelerini görür ve onarımcıların *muradına* ortak olur.

“Murat’ı hava, nefes, irade, maneviyatın enerjisi olarak düşünebilirsiniz. Bedensel mükemmeliyetin tek başına beceremeyeceği türden güç ve canlılık. Toplam yaşam enerjisi.” (Rüya, 92)

Anarımcılar, liderleri olan, zamandan ve mekândan münezzeh *Adsız* adlı olağan üstü bir kişinin önderliğinde, Yeni Dünya Düzeni’ne karşı mücadelelerini sürdürmektedirler. Bir diğer adı *Kara Kalpaklı Adam* olan *Adsız* mucizeler diyarının kurucusudur ve başka ulusların, Yeni Dünya Düzeni’ne karşı kurduğu örgütlerle birleşerek Kutsal Koalisyon Yönetimi’ni sona erdirmeye çabasıdır.

Mucizeler Diyarı’nda geçen ikinci kitap **Rüya**’da, anarımcıların gözüyle Kutsal Koalisyon’a karşı verilen mücadeleler ve çatışmalar anlatılmaktadır. İmre Kadızade, sonradan tanıdığı ama, varlığını hep hissettiği olağan üstü güçlere sahip kurtarıcıya, *Adsız*’a âşık olur ve bedenini, ruhunu ona teslim eder.

Ancak **Adsız**’ın bir zaman gezgini olması, başka kadınlardan da çocukları olması onu içten içe kemiren bir kıskançlığa sürüklese de **Adsız**’ın görevini kavramanın verdiği bilinçle kabullenmeye çalışır.

“Eğer seni sahiplenmeye kalkacak kadar küstah olabilseydim, ayaklarına kapanmak ne kelime, prangalar takar, bulunabilecek en güçlü organlarla bağlar, gözümün önünden, dizimin dibinden ayırmazdım seni.” (Rüya, 226)

Bu bölümde İmre Kadızade’nin kıskançlığı, kendi kendini yemesi ve **Adsız**’ı sorgulamaları birer çatışma unsuru olarak ele alınabilir. Bu çatışmanın sonunda daha güzel bir gelecek için, var oluş için, *Murat* için **Adsız**’a ruhunu hediye olarak sunar.

“Özenle paketlenmiş büyükçe kutunun içinde, Kadızade’nin ruhu, katlanmış, beyaz pirinç kâğıdına sarılmış oturuyordu.

Sana layık değil ama...

Böyle bir armağan olamaz? Bunu kabul edemem!” (Rüya,428)

Adsız karakteri olağan üstü kişiliğiyle adı bilinmeyen bir kurtarıcıdır. Türk tarihinden sayfalardan kopup geldiği düşünülen, tarihimizde yok olmaya yüz tutan ulusumuzu kurtarmayı yeniden diriltmeyi başaran kahramanlarla ortak değerler taşır. Kara kalpak giymesi, yıldız süvarisi olarak adlandırılması, doğa üstü yetenekleri olan bir ata (feresiekber³) binip zaman ve mekân boyutlarını aşması, özellikle destan geleneğimizde var olan alp tipleri ile özdeşleştirilebilir. Öze dönerek yeniden var olma kalıbı çerçevesinde değerlendirilebilir. **Adsız**’ın temsil ettiği değer umuttur, kurtuluştur.

Romanın genel çatışması, iyiler ve kötüler arasındaki mücadeledir. Bu mücadeleye yol açan Yeni Dünyacılar çok güçlüdürler. Haksızlıklarına ve

³ **Feres-i ekber**, diğer adı **Feres-i âzam**: Semânın kuzey yarım küresinde Keykâvüs ile Elfâris burçları yakınında parlak yıldızlardan oluşmuş bir burç.

zalimliklerine boyun eğmeyen, doğru, adil ve insani olanı temsil eden onarımcılar güçsüz olmalarına rağmen başarılı olurlar. İyiler ve doğrular zayıf da olsalar, eninde sonunda kazanan taraf olurlar.

Schrödinger'in Kedisi adlı roman, hem dünyamızı hem de ülke olarak bizi yakından ilgilendiren güncel bir sorunu ve bunun bize olan etkisini tarihsel, güncel ve fütiristik bir perspektif içinde, kurtuluşu kendi özgün varlığımıza bağlı olmak koşuluyla mümkün gösteren ilgi çekici bir eserdir.